

LBRIS

We know
books

Zoey și SASSAFRAS

DRAGONI ȘI BEZELE

Asia Citro

Ilustrații: Marion Lindsay

Traducere din limba engleză
Diana Dorobanțu

LITERA
București

CUPRINS

CAPITOLUL 1: CIRCUL GÂNDĂCEILOR.....	5
CAPITOLUL 2: FOTOGRAFIA MISTERIOASĂ	11
CAPITOLUL 3: PIP.....	14
CAPITOLUL 4: SONERIA.....	21
CAPITOLUL 5: HAMBARUL.....	28
CAPITOLUL 6: CINE SUNĂ?.....	34
CAPITOLUL 7: ȘERPIȘORII IEȘIȚI DIN OUA.....	39
CAPITOLUL 8: EXPERIMENTUL CU ALIMENTE.....	45
CAPITOLUL 9: SASSAFRAS?.....	56
CAPITOLUL 10: APELUL TELEFONIC	63
CAPITOLUL 11: CE-AR TREBUI SĂ MĂNÂNCE PUII DE DRAGON?	68
CAPITOLUL 12: CARNIVOR, ERBIVOR SAU OMNIVOR?	71
CAPITOLUL 13: MAMA!	77
CAPITOLUL 14: MAI MARE.....	79
CAPITOLUL 15: LECȚIA DE PESCUIT.....	82
CAPITOLUL 16: FUM?	90
GLOSAR.....	93

CAPITOLUL I

CIRCUL GÂNDĂCEILOR

- Ce este, Sassafras?

M-am lăsat pe vine, zburând blana pufoasă a motanului meu. Încerca să răstoarne cu labele o piatră grea, acoperită de mușchi. Cu siguranță era ceva delicios dedesubt.

Am întors ușor piatra pe o parte. Ura! Am bătut din palme. Sub piatră *se ascundea* o comoră. Un miliard de gândăcei grăsuți!

Ei bine... poate nu un *miliard*. Dar cel puțin douăzeci.

Sassafras făcu un pas în față.

- Miau?

- Nu! Nu mânca gândăceii! E scârbos.

Motanului meu îi plac gândacii la fel de mult ca mie. Dar din motive diferite. Mie îmi place să mă joc cu ei. El e înnebunit să îi mănânce.

Hm! Acum nu trebuia decât să gădesc ceva de-a dreptul uimitor de făcut cu gândăceii. Am luat unul în mână, iar piciorușele lui mici m-au gâdilat în timp ce mergea.

Sassafras scotoci prin grămada mea de lucruri și puse lăbuța pe Ochelarii de Gândit.

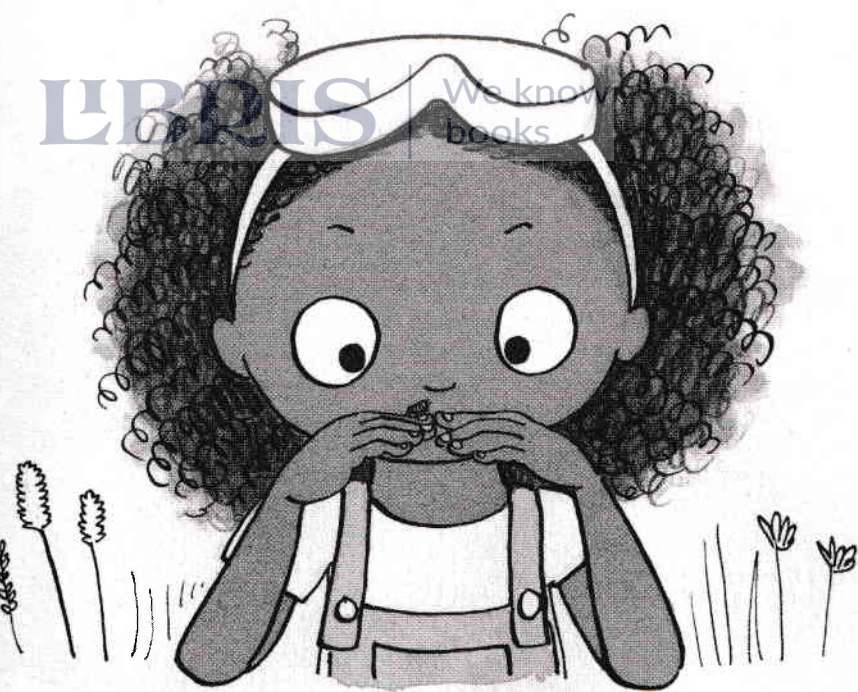
- Vai, ce idee bună! am spus, punându-i pe cap.

Majoritatea oamenilor de știință poartă ochelari de protecție, și la fel procedez și eu atunci când trebuie să-mi protejez ochii. Dar când vreau să-mi vină o idee genială, port Ochelarii de Gândit pe cap. Astfel, ei sunt mai aproape de creierul meu.

Gândăcelul de pe mâna mea traversa un pod pe care îl făcusem unindu-mi vârful degetelor mari.

- Asta era! Hai să facem un circ al gândăceilor!

Am îndoit niște crenguțe subțiri pentru a forma un cerc prin care gândăceii să poată trece.

Apoi am aranjat niște pietre mici, rotunde, ca să-l sprijin pe ele. După aceea am legat niște fire de iarbă la ambele capete ale unei bucăți plate de scoarță de copac pentru a face un leagăn, pe care l-am lăsat jos, aproape de pământ (preventiv, în cazul în care vreunul dintre artiștii mei ar fi căzut).

Partea mea preferată era sârma pentru acrobații pe care o făcusem fixând o crenguță lungă între două pietre plate. Unul dintre gândăceii mai mari se cățără până la crenguța-sârmă. M-am lăsat pe coate în iarba moale pentru a-l încuraja.

- Haide, gândăcelule! Poți s-o faci!

Încă puțin... încă puțin. Nu! Acesta căzu în iarbă. Și următorul păți la fel. Gândăceii mai mari aveau probleme serioase. Hm! L-am cules cu grijă de pe jos pe cel mai mic dintre ei.

- Bine, micuțule. Oi fi tu cel mai mic, dar cred c-ai să reușești. Arată-mi ce poți!

L-am așezat pe micuțul gândăcel pe un capăt al bețișorului. În timp ce înainta, mi-am ținut respirația până a traversat-o.

Reușise! Am sărit în sus de bucurie, uitându-mă după mama.

Apoi mi-am adus aminte că era înăuntru și-și făcea bagajele. De obicei stătea afară cu mine.

- Mamei o să-i placă ce-o să vadă. Hai s-o chemăm, Sassafras. Vino! M-am uitat peste umăr la țanc ca să-l văd pe Sassafras cum încerca să se furișeze printre artiștii mei de circ.

- În nici un caz, motănel. Tu vii cu mine. Nu am încredere să te las cu gândăceii. Noii mei prieteni nu sunt gustări!

Sassafras îmi aruncă o privire urâtă, dar cedă și mă urmă. Când ne-am apropiat de casă, am văzut-o pe mama la geam. Dar nu ne observase. Se uita spre vechiul hambar și ținea în mână o fotografie.